

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Ridicula Lutheri comparatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

therum annis ad Bonifatium Germaniæ Apostolum scripserat. *Sacerdotes postquam Sacros ordines acceperint, ab uxorum cōsuetudine abstinere, & vitia socias abdicare debere.* Quod accipiendum est de maritis, qui in nouella illa adhuc Ecclesia diuinis seruitijs sese mancipabant. Sed quam apta ac pulchra similitudine Lutherus hanc impossibilitatem prober atque ostendat, audire opera precium mihi videtur.

VI. *Quemadmodum, ait, mater puero signum manu dat, ut ad se veniat, aut etiam voce eundem ad se vocat, quamuis certa sit eum ire non posse: sic Deus quædam nobis præcepit, quamuis cerèd scias nos facere ea non posse. Sed quælo te, qui sic loquitur, annon Deo illudit, vel potius illud dicit, Deum nobis illudere? dum scilicet facere nos ea vult quæ plane sunt impossibilia.* Deus, inquit S. Augustinus, *(a) nihil præcipit quod factu sit impossibile, sed præcipiens admonet te ut facias quod potes, ac cupias etiam, quod non potes.* Sic quamuis votum castitatis, omnium maximum & nobilissimum, valde sit difficile, utpote quod a furiosis hostibus tam sæpe oppugnatur; impossibile tamen non est. Norum est illud ex ipsis Gentilibus *Difficilia quæ pulera.*

*Et illud — serpens sitis, arbor arena,
Dulcia virtutis gaudes patientia duris.*

Quin mihi nec placeat virtus, nisi parva labore.

Et ex sacris literis tantopere iactatis apud Evangelicos quid non legimus & audimus fortius:

At quanto plus in tam arduo opere est laboris ac difficultatis, tanto maiorem etiam laudem & gratiam apud Deum meretur. Nondum vitijs totus ita occupatus est mundus, ut non quotidie in sanctis quibusdam hominibus admirabiles diuinæ gratiæ radios elucere videamus, quibus illustrati, ab omnibus turpium voluptatum sordibus mundos sese conseruant, & terrenis his rebus planè se subducunt; nihil obstante commentitia illa Lutheri impossibilitate Apostolus enim aduersus eam ait, *(x) Fructus Spiritus est, caritas &c. modestia, continentia, castitas.* Et Razias ille Machabaicus *(y) multis temporibus continentia propositū tenuit in iudaismo, &c.* Et si enim Spiritus præcepta atque exercitia, cui caro semper reluctatur, prima facie grauiam admodum & intolerabilia videntur, non plus tamen ea habent oneris, quam quale in navigatione contra ventos ac fluctus huius Mundi opus est: etenim onus aliquod tam nobis necessarium est, quam nauis necessaria est saburra, ut tanto contra omnem tempestatem tutiores in hoc mundi pela-

go inter medios tentationum fluctus enauigemus.

His qui cum Luthero per diuinā præcepta ambulanti bus viam spinis ac vepribus obstitam, constrictam muricibus, & præcitijs vndique obfessam imaginantur, bene & appositè respondit S. Ambrosius, inquit: *Si qui periculis absterreri festinat, ei ab omni quoque labore cessandum esse, ne opprimatur; ab omni pugna desistendum, ne vincatur: ei qui concupiscentiam metuat, oculos claudendos; qui ambulare formidet, considendum.* Et D. Gregorius: *In flagellorum, inquit, ictibus, & in vitiorum pugnis non solum nos infirmitatem nostram, sed etiam in virtutibus progressum cognoscere.* Nemo enim virtutum suarum in pace facit periculum. Nemo scire potest quantum profecerit, nisi in rebus dubijs & aduersis. *Omnia in eo possum, inquit S. Apostolus, qui me confortat.* Velle hic, posse est. *Quæ à necessitate ceperunt, vte &c ait Seneca, faciliter exeunt.* Et sicut homines vino dediti quanto plus eius inuergunt, tanto calore corporis magis incendunt, nec prius cessant quam ab ebrietate peruenerint: sic casta & sancta anima, vbi semel futuræ vitæ cogitationibus & curis occupata fuerit, cœlestia illa bona sistere ac desiderare numquam cessat, & impletur quidem illa nūquam tamen satiatur. Immo quanto vberior rerum spiritualium fuerit cibus, tanto magis earundem erecit fames. *Nullum est in Mundo bonum, nulla omnino virtus tam heroica & sublimis, quam non vel ab ipsa natura insitam habeamus, vel consuetudine, vel necessitate acquirere possimus, ut Tertullianus docet.* Hæc vero necessitas ita comparata est, ut etiam voluntaria esse queat, Et quamuis in duabus his vocibus oppositio quædam seu contrarietas esse videatur: hanc tamen voluntariam necessitatem Cassianus vnus ex illis eremi cultoribus vitilibus quibusdam regulis explicat, quum ait: *Nihil omnium rerum tam durum esse atque asperum, quod non anima in Deum abrepta molle fiat ac leue.* Omnis illa asperitas ijs qui eiusmodi eleuationes, omnem fere sensum corpori auferentes, sentiunt, in summam dulcedinem commutatur. Talis animæ ecstasis, corporis functiones ac sensus ita interficit, ut omnibus alijs rebus exclusis, omnes cogitationes ac sensus in vnum Deum ferantur, atque in eototū quantiquanti sunt, occupentur.

Falsa ergo est Lutheri Theologia, & illis Alcaei apud Plutarchum potius, quam Christianæ Fidei dogma-
u *Lib. de natu & gratia. x Gal. 5. 23. y 2. Machab. 14. 38.*

dogmatibus conformis. Etenim, "vt bene paganus quidam dixit, (z) neque ad virtutem neque ad vitium necessitate trahimur, sed voluntate inducimur. Hoc vero animi pusilli est vitium, vt etiam non tentata formidet. Votum seruare Luthero fuit impossibile, at idem non modo tantæ Religiosorum atque eremitarum, solo pane & aqua vitam sustentantium multitudinis, sed & Venetiarum Duci (cuius mentionem facit Volaterranus) (a) Boleslao Regi Poloniae, Henrico Imperatori & Kunigundi ipsius vxori, non possibile modo, sed facile etiam fuit. Felix hoc pariam nuptijs copulatum, prima nocte vnanimi consensu perpetuam castitatem Deo vouerat, quam etiam ad finem vique vitæ illibatam seruauit. Et hoc quidem votum in regali lecto factum, omnes illorum temporum scriptores laudant atque admirantur: quamuis id Luthero omnis continentiae hosti nequaquam placeat, vt qui in Epithalamio suo scriptum reliquit, eos qui castitatem Deo voueant, Moloch idolo sacrificare. (b) At longe aliter S. Augustinus, in quibus, (c) eum qui voluntatem faciendi votum dederit perficendi quoque facultatem largiuntur. Et S. Bernardus, Velle modonos, iubet, ac posse statim praestare fore.

Sed quorsum me impudicus ille Monachi & Monialis concubitus abripuit? Ad propositum ergo redeo, monstraturus deinceps, quomodo Lutherus post horrendam uulticorum, quibus ille antea classicum ad seditionem contra Principes & magistratus cecinerat, stragem, postea ipsos quoque Principes contra Imperatorem, supremum ipsorum magistratum, armavit. Licet vero tanti bellici apparatus, & quæ inde enatae sunt infinitæ miseriae & calamitates, vix multis voluminibus comprehendi possint; ego tamen summam istorum omnium paucis capitibus includam, hoc ordine, vt si non temporis vbiq; rerum tamen ipsarum feriem ac connexionem sequar. in quo sane nihil aut parum interesse puto. Vt tamen etiam curiosis aliquo modo satisfaciam, res maxime memorabiles, vt & annorum tempus, breuiter adscribam, vt plena horum omnium cognitio ex Historiarum & Annalium libris, vbi prolixè illa descripta exstant, ad nostrum vero Hæreseon postisæculi historiam modo persequendum institutum, non valde faciunt, repeti possit.

DE FEDERE PROTESTANTIIUM, & Augustana Confessione Carolo V. Imperatori exhibita.

CAPVT VII.

ARGVMENTVM.

- I. Lutherani conspirare incipiunt.
- II. Vnde protestantium nomen ortum.
- III. Imperator Augustus comitia celebrat: ed inuitatus Lutherus ire recusat.
- IV. Saxonia Dux Missa interest.
- V. Protestantium Confessio Imperatori exhibita.
- VI. Zuingliani Lutheranorum societatem seu fratemitatem ambiunt.
- VII. E Catholicis & Lutheranis quidam ad Colloquium deputantur.
- VIII. Lutherus durantiibus Augustanis comitijs, suis rebus prospicit.

VT Lector limpidius peruideat Rebellionum eiusque doctrinam breuiter repero ex ipsis Lutheri Actis quæ Protestantium nomen vel Natalem præcesserunt, tanquam dispositiones quædam, vt Philosophi loquuntur, ad introducendam formam. igitur Lutherum ipsum non permouit alia res ad Schisma suum quam inimicus animus Augustinensium aduersus Dominicanos vt lib. 1. cap. 8 (a) enarratum fuit. Cui inimicitia accessit deinde eiusdem Lutheri acerbum odium aduersus omnes illos expressum verbis & factis, qui Dominicanis, etiam ubi iustissime Ecclesiæ Catholicæ causa propugnabatur, accesserunt, vt Papa, Cardinales & Episcopi, Academia & Doctores Catholici, (b) imo ipsi libri Iuris Canonici, in quibus exurendis (c) palam Anno 1529. mense Decembri ostendit, quid facturus fuerit de cæteris, si illi in suam potestatem venire potuissent. Huc pertinet odium ab eodem excitatum Anno 1521. Epiphoræ in Canonicos linguæ suæ stabello, quo vna nocte

z Arist in Ethicis. a Lib 4. Crantz. lib. 3. cap. 11. Bauaria Sancta Raderi. &c b Luth in cap. 7. 1. ad Cor. c Augustinus in Ps. 37. a Vlenb. Vir. Luth. cap. 2. b Vlenb. ibid. cap. 1. diuersis, & supra hic lib. 1. c Vlenb. cap. 15 n. 16.